

Fra kulturkollisjon til kommunikasjon. Tannvernseminaret 2007:

Likeverdighet er roten til alt godt

Alle mennesker er likeverdige. Alle har ressurser og alle har mangler. Det gjelder å møte folk der de er. Og det går rette veien med tannhelsen. Slik kan man godt oppsummere årets tannvernseminar.

Seminaret gikk av stabelen med rekordstor deltagelse i Folkets hus i Oslo den 22. mars. Der ble det først konstatert at karies ikke er jevnt fordelt i befolkningen. Blant fem-åringene er karieserfaringen fordelt slik at 69 prosent ligger hos den ikke-vestlige befolkningen, mens 31 prosent er hos den delen som har vestlig bakgrunn. Deretter fikk man vite at tannhelsen blir bedre i innvandrerbefolkningen. Mens den fortsatt er god hos de med norsk bakgrunn. Informasjon er

nøkkelen til mye godt, og det gjelder å møte folk der de er. Målgruppen må delta i utforming av budskapet, og personlig kontakt er avgjørende. Språket må tilpasses, likeledes kodene. Det er lettere å nå frem med budskapet når folk kjenner seg igjen og ikke føler seg støtt.

Mangfold er ikke noe nytt

Den som ikke har noe å strekke seg etter, kan falle for hva som helst. Dette fikk Loveleen Rihel Brenna høre som barn. Hun er en av mange i en stor søskenflokk med indiske foreldre som vokste opp i Kristiansand. Brenna kunne liste opp en lang rekke ting som i utgangspunktet skulle tilsi at hun kommer fra et ressursvakt hjem. Det gjør hun imidlertid ikke. Det er mange

måter å følge opp barna sine på, selv om det er trangt om plassen og mor og far hverken har høy utdanning eller inntekt, og i tillegg mangler bøker i bokhyllen.

For å oppsummere noen av poengene sine, brukte hun bildet av et tre med røtter. Det er viktig at røttene ikke konserveres for mye, eller i overført betydning pakkes inn i plast. Det er også slik at et tre ikke bedømmes ut fra røttenes styrke, men ut fra de fruktene det bærer.

Loveleen Rihel Brenna mente også at det er store forskjeller på første og senere generasjoner innvandrere. Det vil

derfor gi mer riktige resultater hvis man skiller mellom første og senere generasjoner når man utførte undersøkelser for å si noe om den såkalte minoritetsbefolkningen. Likeledes bør eventuelle tiltak differensieres etter hvilken generasjon eller kategori som er målgruppen.

Men først og fremst er det viktig å huske at mangfold ikke er noe nytt. Det har alltid vært mangfold og forskjeller i befolkningen. Forskjellene går på alder, utdanning og oppvekstvilkår, mellom by og land og fra familie til familie. Poenget er at det er mangfoldet som er normaliteten, og at ingen er mer normal eller annerledes enn noen andre. Utfordringen til den enkelte ligger i å gjøre sin egen annerledeshet forståelig for andre, slik at den ikke får et uønsket uttrykk.

Alle mennesker har en universell kjerne. Kunnskapen om denne kjernen er det som må frem i følge Brenna, som ved siden av konsulentvirksomhet og forfatterskap er leder for Foreldreutvalget for grunnskolen. Fra den posisjonen hadde hun ett hovedbudskap: Alle foreldre har de samme ønskene og drømmene for sine barn. Det dreier seg ikke om annet enn at de skal lykkes.

Tekst og foto: Ellen Beate Dyvi

Elever fra Oslo musikk- og kulturskole bidro med dans og rollespill om tannverk.

Se også
www.tannvern.no

Norsk Tannvern